

Fără noimă

Nelu Preda

Fără noimă scriu la versuri, aplecat pe tastatură,
Ca și cum cu-a mele eresuri, aş schimba vreo picătură,
Din a lumii dezlânată, disperată zbatere,
Din absurdul ce îndată, întâmpină o cerere,
De-ajutor, de-ngăduință, pentru-aproapele-n necaz,
Li se pare biruință, ca de el să facă haz...
Fără noimă scriu la versuri, cugetând la nemurirea,
Vorbilor ce scriu în râuri, fără să găsesc menirea,
Sau măcar câteva rânduri, să trezească și ecou,
Tot nu aş mai sta pe gânduri, dacă nu greşesc din nou !...
Asta-i soarta de poet, scrie rime pentru stele,
Neştiut e și discret, fără faimă și bezele
Precum "starul" manelist, adulat de semidocti,
Sau de Ponta cel vestit, aclamat de "patrioți"!...
De-asta stau acum și scriu, pentru mine, pentru tine,
Poate că într-un târziu, versul meu va prinde bine,
Generației ce vine și nu este tonciuzată,
Va-nțelege că spun bine și nu caut vreo răsplată,
Gloria și faima-s mofturi, care vin așa cum pleacă,
Doar cu muncă și eforturi, neajunsu-l bagi în teacă !...